

Azizus Tigrinus
Ephraim appropiat, efuse xpama
chi Lab. Emou. Ephraim bibia
pa la N. Zexpidy. To Galpus
la "To vni lus Appodilus?
vnebus ce vapo vepa Galp-

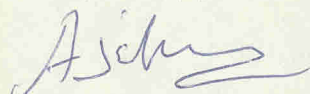
9-4-1995

Αγαπητέ Πανίκο

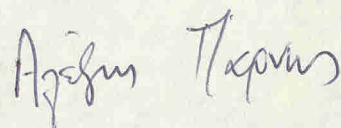
Ζω ακόμα με τις εντύψεις της Λευκωσίας, του έργου, της πρεμιέρας, του δείπνου στα γραφεία της ΕΟΚΑ (Ξέρω πως ήρθες για χατήρι μου), και προπαντός της συναντησής μας και της γνωριμίας μου με την Ελλη. Αυτές οι μέρες της Λευκωσίας ήταν στ'αλήθεια ένας σταθμός της ζωής μου. Εκλείσει μ' αυτές ένας τεράστιος καλλιτεχνικός και ιστορικός για μενα κύκλος, που άρχισε με τη δημοσίευση του "Νησιού", στη ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ. Τώρα ύστερα από τόσα χρόνια τις αντίστοιχες ανατροπές κι αναστατώσεις κι ενώ βρισκόμαστε κι οι δύο στο γέρμα του βίου μας μπορούμε να πούμε δίχως να φανούμε υπερβολικοί ότι αυτή η δημοσίευση που την ωφείλω αποκλειστικά σε σένα μου έσωσε κυριολεκτικά τη ζωή. Τα στοιχεία που έχεις στα χέρια σου, (Επιστολή καταδωση του Γιαννακοπουλου (Ανταίου) και των άλλων, τα γράμματα του Ν. Ζαχαριαδη που σου εσωκλείω, δείχνουν ότι κυριολεκτικά "έπαιζα το κεφάλι μου" απ' το 1955 ως το 1959, αρνούμενος να υπογράψω την εξόντωση του Ν. Ζαχαριαδη και των 8.000 οπαδών του στην Τασκέντ αφηφώντας την οργη του ίδιου του Σουσιλωφ, της Κεντρικής Επιτροπης και της ίδιας της ΚΑΓΚΕΜΠΕ. Περιμένα απο μερα σε μερα τη σύλληψη και εκτοπισή μου, (αυτό δε ζητουσαν εκεινοι οι βρωμεροί επιστολογραφοι όταν με κατηγορούσαν σαν υποκινητή της αντισοβιετικης εξέγερσης στην Τασκέντ εστω κι αν ήξεραν ότι βρισκόμουν κείνο τον καιρό στο φεστιβαλ Βαρσοβίας;). Κεινα τα τέσσερα χρόνια της αντιστασής μου ήταν για μένα ένας απέραντος θαλαμος απομόνωσης μελλοθανατου που περίμενε την ώρα της εκτέλεσης. Δεν χρειάζεται να σου πω γιατί ένιωσα τόσο κοντεινό μου τον Καραολή, πόσο πολλαπλασίασε τις ηθικές μου αντιστάσεις κι απο που άντλησα την έμπνευσή μου γραφοντας το "Νησί" για να υμνησω όσους "Ξερον να κάνουν το σωστό σ' αυτη τη ζωή" όσο κι αν χρειαστει να υποφέρουν γι αυτό.

Με άλλο γραμμα μου θα σου στειλλω κάποια αποσπάσματα απ' το αυτοβιογραφικο μου βιβλίο "Τα Χειρόγραφα του Τυρταίου". Θα σου εξηγήσουν με πιότερες λεπτομέρειες κεινη την τραγική περίοδο που παει να γίνει κωμικο-τραγικη τον τελευταίο καιρό. Φτάνει να σου πω ότι οι χτεσινοι δολοφόνοι του Ζαχαριάδη, αρχίζουν να πλασσάρονται σαν "υμνητές" του. Ενας απ' αυτούς μάλιστα ετοιμάζεται να δώσει τα φώτα του σ' ένα σήριαλ που θα χει σα θέμα τη ζωή του απαγχονισμένου αρχηγού του επαναστατικού ΚΚΕ. Τέλος πάντων έχουν ακόμα να δουν πολλά τα μάτια μας. Στο μεταξύ ας μη χαθούμε.

Σας ασπάζομαι

Υ.Γ. Κοιτάχτε το άρθρο που σας εσωκλείω. Γράφτηκε το 1955 στην ελληνική εφημερίδα της Τασκέντ με την ευκαιρία της έκδοσης του πρώτου μου βιβλίου απ' το "Αγκανιοκ". Ξέρετε ποιός είναι ο συγγραφέας αυτού του εγκωμίου; Ο Σ.Γ. (Ιανακόπουλος), δηλαδή ο Π. Ανταίος που θα γράφε ύστερα από δυο χρόνια τις θανατηφόρες καταγγελίες εναντίον μου.

17-11-2008

Παλιέ μου φίλε, αγαπητέ Πανίκο,

Χάρηκα που πήρα νέα σου, έστω και καθυστερημένα αλλά και λυπήθηκα για τα προβλήματα όρασης που σε ταλαιπωρούν. Ταυτόχρονα θαύμασα την επιμονή σου: έστω και με τεχνική βοήθεια κατάφερες κι επικοινωνείς με το γραπτό λόγο. (Για να σε διευκολύω σου γράφω στο κομπιούτερ, ο γραφικός χαρακτήρας μου όπως ξέρεις, θυμίζει "ορνιθοσκαλίσματα"). Όπως και να 'ναι αντιμετώπισες παλλικαρίσια την κατάσταση, δικαιώνοντας άλλη μια φορά την επαναστατική καταγωγή σου από μια ηρωϊκή ανεπανάληπτη εποχή όπου είχαμε την τύχη να ζήσουμε, -και άσε τους τωρινούς ζηλωτές της καταναλωτικής τωρινής διαφθοράς να...κουρεύονται για να μη πω τίποτα πιο τσουχτερό!

Αγαπώ και θαυμάζω αυτή την εποχή, που μόνο με το 1821 μπορεί να συγκριθεί τηρουμένων βέβαια των ιστορικών αναλογιών. Πιστεύω ότι ο συγγραφέας δεν είναι υποχρεωμένος ν' ανήκει σε κάποιο κόμμα, ωφείλει όμως ν' ανήκει ολόψυχα και φανατικά στην επο

χή του. Να οχυρώνεται σ' αυτήν δίχως να προσπαθεί να "νεάζει" σώνει και καλά, όπως κάνουν κάποιοι γέροντες ξεμωραμένοι που κυνηγάν... μικρούλες!

Να γράφει δηλαδή ο,τι ξέρει καλά και από πρώτο χέρι,-μόνο τότε μπορεί να πετύχει κάτι σημαντικό).

Εγώ προσωπικά συνεχίζω να είμαι "μαχητής του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδος"(με όπλο μου την πένα τώρα πια)πιστεύοντας ότι μόλις τώρα αρχίζουν οι ιστορικοί να κατανοούν το νόημα τ'αγώνα του. Δεν είναι σχήμα λόγου! Φτάνει να σκεφτεί κανείς ότι όλα τα τωρινά Ελληνικά κόμματα,κι όχι μόνο τα λεγόμενα "προοδευτικά",αρχίζοντας από το Πασοκ,κατεβαίνουν στις εκλογές με τα συνθήματα που'χαν τότε οι ονομαζόμενοι,(από τους γραικύλους), "κομμουνιστοσυμμορίτες" του Ζαχαριάδη: "Για μιαν Ελλάδα της δουλιάς της Λευτεριάς,μ'ένα γνήσιο ελληνικο πολιτισμό,απαλλαγμένης από κάθε Ξενη Εξάρτηση". Αυτό δεν ισχύει μόνο για τη χώρα αλλά και για τα άτομα!

Έχοντας πετύχει εδώ και χρόνια την απόλυτη προσωπική ανεξάρτηση,από κόμματα,συγκροτήματα,εξουσίες,κοινωνικές ομάδες,παρατάξεις,κλίκες,ή παρέες,κ.τ.λ.(δίχως να υπολογίζω το γνωστό κόστος),ξυπνά

ω νωρίς κάθε πρωί, και τρέχω στη μάχη. (“Για σε πα
τρίδα μας Ελλάδα πήραμε τ’άρματα ξανά”, όπως
λέει και το τραγούδι.). Αψηφώντας τις οβίδες, τις
βόμβες και τα ναπάλμ της τωρινής σάπιας εποχής
και της απαξιωτικής της κοινωνίας που την περιφρο
νώ βαθύτατα, -κι αυτήν και τους ζηλωτές της!
Συχνά βλέπω στο όνειρο μου το Νίκο Ζαχαριάδη.
Μπορώ και τον κοιτάω στα ματιά γιατί δώδεκα
ολόκληρα χρόνια κι όσο έγραφα το μυθιστόρημα “Ο
δύσσεια των Διδύμων” το αφιερωμένο στην ηρωϊκή
του τραγωδία και την κατάρρευση των δημίων του,
,δηλαδή της Σοβιετικής χρεωκοπημένης Νομεκλα
τούρας ένιωθα σαν ένας αντάρτης που’χει φορτωθεί
στον ώμο το βαριά τραυματισμένο συμπολεμιστή κι
αγωνίζεται να τον βγάλει απ’τον εχθρικό κλοιό για
να τον φέρει στα φίλια τμήματα της ιστορίας και
των μελλοντικών γενεών.... Εκτέλεσα μια υπόσχεση
κι ένα τάμα. Οι κρίσεις όσων έχουν διαβάσει ως τω
ρα το έργο δείχνουν ότι εκτέλεσα την αποστολή μου
μ’ επιτυχία. Κάποιοι φίλοι ανάμεσα τους ο σαραντά
χρονος δημοσιογράφος-ιστορικός του “Ριζοσπάστη”
Γιώργος Πετρόπουλος που είναι απ’τους πιο φανα
τικούς “Ζαχαριαδικούς” της νέας γενιάς, φροντίζουν

να βρουν τον κατάλληλο εκδότη.
Εγώ προσωπικά,(επαναλαμβάνω ότι δεν ανήκω σε κανένα κόμμα),αφήνω το χρόνο,που τον θεωρώ σύμμαχο κάθε τιμιού ευσυνείδητου δημιουργού,να κρίνει τη μελλοντική μοίρα του έργου μου.Αλλα όπως και να'ναι έχω τη συνείδησή μου ήσυχη:δόξασα,όσο μπόρεσα τους αγώνες του λαού μας για την αποτίναξη κάθε ξένης εξάρτησης,υμνώντας το Μπελογιάννη και το Ζαχαριάδη,ξεπλήρωσα τη φιλοξένια του Σοβιετικού λαού με τη Ρώσικη Τριλογία,(“Διορθωτης”-“Πάστερνακ”-“Πράγα”),συμπαραστάθηκα στον απελευθερωτικό,αντιιμπεριαλιστικό αγώνα της αγαπημένης μας Κύπρου με το “Νησί της Αφροδίτης” Ένα μέρος της παγκόσμιας επιτυχίας του,(το λέω πάντα και το τονίζω),το οφείλω σε σένα καλέ μου φίλε Πανίκο:αν δεν το δημοσίευες τον κατάλληλο χρόνο στη“Σύγχρονη Εποχή”της Λευκωσίας δε θ' ανέβαινε ποτέ στο Μάλι Τεάτρ της Μόσχας.Σ' αυτό δεν υπερβάλλω καθόλου.Γι' αυτό και η αναγνώριση της ειδικής,συγκεκριμένης προσφοράς σου είναι ζήτημα τιμής για μενα.Η δημοσίευση του έργου σε μια χώρα που μόλις είχε απελευθερωθεί από τον αποικιακό ζυγό,εντυπωσίασε τους Σοβιετικούς επίσημους κι έτσι

έκαναν τα κλειστά μάτια στο γεγονός ότι ήμουν τότε διαγραμμένος..τρεις φορές απ' το ΚΚΕ (δηλαδή τρεις εις θάνατον),λόγω της άρνησής μου ν' αποδεχτώ την αποφασισμένη απ' τους "τσαμπουκάδες" του Κρεμλίνου εξόντωση του Νίκου Ζαχαριάδη κι είχα πια μπει στη λίστα των "persona no granta".(Ήταν μια καταδίκη που την άλλαξε..ως από μηχανής Θεός,το περιοδικό "Σύγχρονη Εποχή"της νεολαίας ΑΚΕΛ,που καθοδηγούσες Ήταν κι αυτό ένα ακόμα στοιχείο στην τόσο γόνιμη αγωνιστική και εκπολιτιστική σου σταδιοδρομία,μια λεπτομέρεια που δε θα ξεχαστεί-όσο θα παίζεται το "Νησί της Αφροδίτης".

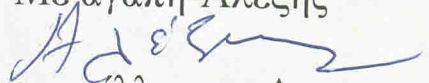
Γενικά θα πρέπει να είμαστε κι οι δυό μας πολύ ευχαριστημένοι απ' την πολύχρονη επίγεια Οδύσειά μας,(δόξα τω Θεώ είμαι ογδόντα τεσσάρων χρονών-ένα χρόνο μεγαλύτερος σου),που ήταν παρά τις μοιραίες αντιξοότητες αφάνταστα πλούσια σε γεγονότα κι εμπειρίες,-όσο έπρεπε για να καταλάβουμε ολόψυχα "οι Ιθακες τι σημαίνουν"και πόσο πιο πολύ μετράει το ταξίδι από τον όποιο προορισμό του....

Πιστεύω ότι θα μπορέσεις να'ρθεις στηνΑθήνα,τις γιορτές ή την άνοιξη για να τα πούμε από κοντά,όπου θα σε βολέψει-στο σπίτι μου ή στο σπίτι σου.

Θα μου δώσει στ' αληθεια μεγάλη χαρα μια καινουρ
για συναντησή μας.

Πολλούς χαιρετισμούς στην Ελλη.

Με αγάπη-Αλέξης

Υ.Γ.Εχω μια παράκληση:Θέλω να στείλλω στο Δη
μοτικό Θέατρο Λευκωσίας,δηλαδή στη βιβλιοθήκη
του,τα έργα μου-αναμεσα τους μια έκδοση του “Νη
σιού της Αφροδίτης”σε πέντε γλώσσες.(Παίζεται συ
νεχώς,κάθε χρόνο σε διάφορα ερασιτεχνικά θέατρα
τ'απόδημου Ελληνισμού).Σκέπτομαι να κάνω κάτι
ανάλογο με το Υπουργείο Πολιτισμού και τη Δημοτι
κή βιβλιοθήκη Λεμεσού.Δεν ξέρω όμως ποιές είναι
οι κατάλληλες διευθύνσεις και η τωρινοί αρμόδιοι
διευθυντές.Θα μ'υποχρεώνατε πολύ αν μου στέλνα
τε τα σχετικά στοιχεία.Υπάρχει τάχα η δυνατότητα
να μου επιτραπεί η αποστολή τους με τη συνδρομή
της Κυπριακής πρεσβείας στην Αθήνα;

Ο ίδιος.

